

Et åbent scenekunsthuss i København!

Af Claus Flygare, Mammutteatret, Charlotte Rindom, Får 302, Erik Pold, Ny Tap, Gritt Uldall-Jessen, Warehouse 9, Tina Tarpgaard, Uafhængige Scenekunstnere, og Tove Bornhøft, Teater Rio Rose, Katrien Verwilt, KIT, Jakob Schokking, Holland House, Nina Flagstad m.fl.

Det er nu omkring et år siden, at den såkaldte "teaterkabale, der aldrig gik op" udspillede sig i det københavnske scenekunstmiljø. Københavns Teater stod bag oprettelsen af teatret Republique, der tidligere var kendt som Camp-X. Det førte som bekendt til lukningen af Kaleidoskop samt at Kanonhallen eller K2 ikke længere fungerede som åben scene for de mange projektteatre i København, som får støtte af Scenekunststudvalget.

Det betyder den dag idag, at det uafhængige, professionelle miljø af scenekunstnere reelt står uden mulighed for at vise deres produktioner i de kommende sæsoner.

Der er behov for et åbent scenekunsthuss i København ganske som der er et i enhver anden storby/hovedstad i Europa, hvor scenekunst kan udfolde sig frit uden resultatkontrakter og fastlagte profiler. Det drejer sig om et åbent scenekunsthuss for den scenekunst, der udfordrer og forandrer vores tænkemåder. Et sted, hvor kunsten kan udvikle sig frit, til gavn for publikum og den øvrige teater-, film- og kunstverden - det er det, der står øverst på vores ønskeliste! Projektet "Ny Aveny", som Mammutteatret driver, er kun til rådighed som åben scene i de næste seks måneder. Hvad skal der ske, når de er gået? Hvad skal vi forestille os?

Skal vi spille på de eksisterende teatres scener, når teatrene ikke skal bruge dem til egenproduktioner, og når teatrene finder, at projektet "passer til deres profil" - og ellers vil afgive plads i påske- og juleferier? Yderligere ved vi af erfaring, at den pris, man skal betale for at leje sig ind på en scene, bliver skruet i vejret - ikke af ond vilje fra teatrenes side - men nok som en følge af de fortsatte generelle nedskæringer. Samtidig er det et historisk lavt antal af uafhængige scenekunstproduktioner, der i år har fået støtte af Scenekunststudvalget. Men når en produktion er kommet igennem Scenekunststudvalgets nåleøje, burde det ikke være nødvendigt, at projektet skal stille op til eksamen en gang til for at få plads på en scene på et af de eksisterende teatre.

Derfor er vi en større gruppe af scenekunstnere, der har slået os sammen for at kæmpe for at få en scene. Vi repræsenterer et bredt udsnit af det danske teaterliv og det fælles for os er, at vi er scenekunstnere uden scene. Det var Københavns Teater, der forårsagede situationen. Nu må Københavns Teater sammen med

Københavns Kommune og Scenekunstudvalget aktivt tage medansvar for at sikre, at vi som professionelle scenekunstnere får ordentlige arbejdsbetingelser. Der må åbnes for muligheden for at etablere et åbent scenekunsthuss, uden at det betyder en lukning af en eksisterende scene. Det må sikres, at vi får et åbent scenekunsthuss, som kan rumme produktioner i alle størrelser, og hvor scenekunstnere kan vise deres egen selvstændige profil uafhængigt af et etableret teaters - legitime - behov for at fastholde sin.